

Inhoudsopgave

<i>Visie</i>	1
<i>Redactioneel</i>	1
<i>Je moet in de oecumene de Heilige Geest niet voor de voeten lopen</i>	2
<i>Herfst</i>	3
<i>Cluster parochies Leiden e.o van start - vooralsnog zonder de Merenwijk</i>	4
<i>Studieverlof</i>	5
<i>Medeleven</i>	5
<i>Wekelijkse bloemengroet</i>	5
<i>Feliciteit Pieter Korbee</i>	5
<i>Overdracht archief</i>	6
<i>Nieuwe AKM-leden stellen zich voor...</i>	6
<i>Opbrengst collecten juni-augustus 2012</i>	8
<i>Jongvolwassenen en Jonge Gezinnen</i>	8
<i>Filmavond woensdag 26 september</i>	8
<i>Cursus 'Spiritualiteit en vormen van gebed</i>	9
<i>Kindernevendienst zoekt versterking voor projecten</i>	9
<i>Kerkledenadministratie geen geringe klus</i>	10
<i>Voorlopig programma LOOD-dag</i>	12
<i>Oikocredit: laagste risico-indicatie en hoog sociaal rendement</i>	13
<i>Bijbelverspreiding wereldwijd met 11% gegroeid</i>	13
<i>Edith</i>	14
<i>Agenda</i>	14

Visie

De oecumenische geloofsgemeenschap 'De Regenboog' voelt zich geïnspireerd door de Bijbel en wil in navolging van Jezus Christus een open huis zijn voor iedereen, jong en oud. In dit huis ontmoeten we elkaar en stellen we ons open voor anderen. We willen ons geloof beleven en belijden in oecumenische vieringen, in dienen en leren, in omzien naar elkaar.

In de oecumene zoeken we naar een bredere invulling van ons geloof, in eenheid én verscheidenheid. De veelkleurigheid van onze tradities en van onze persoonlijke geloofsbeleving vormt een bron van voortdurende verrijking, die ons in alle facetten van het leven bezielt. Daarin voelen we ons verbonden met mensen overal ter wereld en van alle tijden.

Met het vuur van ons geloof willen we ook mensen buiten de kerk, de wijk en de stad, in de wereld om ons heen, dichtbij en veraf, in woord en daad warmte bieden.

Redactioneel

Dit eerste Bulletin na de zomer opent met een positief artikel over de oecumene van Dr. Ton van Eijk, maar tegelijkertijd waarschuwt de schrijver: "Kerk, je moet de Heilige Geest niet voor de voeten lopen". Vervolgens schrijft Ds. Inge Smidt over de herfst waarin onze geloofsgemeenschap terecht lijkt te zijn gekomen, onder andere door de ontwikkelingen die beschreven staan in het artikel "Cluster parochies Leiden e.o van start-vooralsnog zonder de Merenwijk"

We zijn blij met de komst van enkele nieuwe AKM-leden: Harry Delemarre en Cecile Werner. Zij stellen zich voor en vertellen wie ze zijn. De AKM meldt verder dat een deel van het archief van de geloofsgemeenschap recent is ondergebracht bij het Regionaal Archief Leiden (RAL).

Nu de zomer voorbij is gaan de werkgroepen ook weer aan het werk: de groepen Jongvolwassenen en Jonge Gezinnen komen bij elkaar. Er is een filmavond onder leiding van ds. da Costa en een cursus over bidden onder leiding van Marianne Hoogervorst. De Kindernevendienst heeft diverse plannen, maar zoekt hiervoor versterking. Informatie is verkrijgbaar bij Barbara Heubeck.

Het interview gaat deze keer over de kerkledenadministratie; boeiend om te lezen wat hier allemaal bij komt kijken. Tenslotte wordt uw aandacht gevraagd voor enkele activiteiten buiten de Merenwijk: de LOOD-dag op 6 oktober in Rotterdam en de beleggingsactiviteiten van Oikocredit. Het Bulletin wordt afgesloten met de column van Corine.

De redactie wenst u een goede start toe van het nieuwe seizoen, dat begint met de Regenboogzondag op 7 oktober.

Je moet in de oecumene de Heilige Geest niet voor de voeten lopen

Ton van Eijk, over eenheid van kerken, vijftig jaar na Vaticanum II

(Dr. A.H.C. van Eijk was een van de leden van de Commissie Oecumene van het Bisdom Rotterdam die dit jaar in gesprek was met het Vicariaat over onze Oecumenische Geloofsgemeenschap in de Merenwijk.)

Verlangen naar eenheid

Het is een zin uit de allerlaatste paragraaf van *Unitatis redintegratio*, het document over de oecumene van het Tweede Vaticaans Concilie. Ton van Eijk, jarenlang docent oecumene en ecclesiologie, geruime tijd voorzitter geweest van de Raad van Kerken in Nederland en nog steeds met hart en ziel verbonden aan het verlangen naar eenheid met andere christenen en hun geloofsgemeenschappen, leest de zin met nadruk voor. Een moeilijke zin, een ingewikkelde zin, een camouflerende zin, maar de woorden kunnen slechts deze betekenis hebben: 'Kerk, je moet de Heilige Geest niet voor de voeten lopen'.

Geen pessimist of cynicus

Met deze woorden besluit Ton van Eijk het geloofsgesprek. Zijn boodschap is niet mis te verstaan. De man van de oecumene gelooft nog steeds in de eenheid van christenen en hun kerken. En hij denkt zelfs dat de Heilige Geest in dit proces meer ruimte moet krijgen van de kerken. Want de oecumene is niet alleen het domein van documenten en decreten, maar ook van de Heilige Geest. Ton van Eijk blijft geloven in stappen die er nog gezet kunnen worden en wil vijftig jaar na het

Tweede Vaticaans Concilie niet voor pessimist of cynicus versleten worden.

Rijke Oogst

Wat heeft Vaticanum II nou opgeleverd op het gebied van de oecumene? Dat is natuurlijk de standaardvraag die vaak gesteld wordt. Het antwoord komt in dit geloofsgesprek van Ton van Eijk. Hij wil niet meedoen in het doemdenken rond oecumene, hij kijkt naar de feiten en hij komt met tastbare resultaten. Hij haalt daartoe een boek uit zijn kast, geschreven door Walter Kasper. *Rijke Oogst*, heet het boek in Nederlandse vertaling. *Rijke Oogst*, daarmee doelt Kasper, jarenlang het gezicht en de stem van de Pauselijke Raad voor de Eenheid, op vier dialogen. Met de anglicanen, de lutheranen, de gereformeerden en de methodisten. Deze dialogen leverden best veel op, eerstens het diepe besef om geloof met elkaar te delen en het eens te worden over de Drie-ene God, over de rechtvaardiging door het geloof en over de figuur van Christus. Vooral de overeenkomst uit 1999 over de rechtvaardiging door het geloof mag er zijn.

Rechtvaardiging door geloof

Ton van Eijk is altijd een docent gebleven en legt nog eens uit wat de rechtvaardiging door het geloof betekent: 'Een mens mag er zijn voor God, ondanks dat wat hem bezwaart door schuld. Een mens mag zich voor en door God gerechtvaardigd weten'. Dat was een enorme stap vooruit in de oecumene. Dat mag hier nog wel eens gezegd worden, ook al weet Ton van Eijk dat het leerstellig spreken van de kerk problemen blijft oproepen. Alle problemen in de toenadering tussen kerken zijn volgens Ton van Eijk te herleiden tot de theologie van de kerk.

Verlangen naar eenheid komt niet uit de lucht vallen

En toch, toch wil de oecumenische dromer de pluspunten naar voren brengen. Dat begint met het decreet over de oecumene, *Unitatis Redintegratio*. Dat verlangen naar het herstel van de eenheid kwam niet uit de lucht vallen. De tijd was er rijp voor. *Lumen Gentium* (een ander document van het concilie, dat handelt over de Kerk zelf) gaat niet over de oecumene, maar begint wel met een wereldwijd verlangen naar eenheid. Dat was het klimaat van het concilie. En dan kan het niet anders of de eenheid van de christenen en de kerken komt ook ter sprake. Het decreet over de oecumene werd op dezelfde dag in stemming gebracht en gedateerd als *Lumen Gentium*, het document over de kerk.

Oecumenische geest

Een belangrijke zin uit *Lumen Gentium* noemt Ton van Eijk met name. De kerk van Christus realiseert zich niet alleen in de RK Kerk, zo vat Van Eijk het samen. En hij voegt er aan toe dat het tot op de dag van vandaag een omstreden passage is waarover wel nooit het laatste woord gezegd zal worden. Maar de betekenis mag er zijn. En die betekenis is typerend voor de sfeer van eenheid en openheid naar de andere kerken toe in de jaren van het concilie. Deze zin stond niet in het decreet over de oecumene, maar in het document over de kerk. Het zegt veel over de oecumenische geest die het concilie kenmerkte.

Successen

Ton van Eijk besluit met een paar successen. Hij noemt het conciliaire proces over vrede, gerechtigheid en de heelheid van de schepping waar veel kerken wereldwijd aan deelnamen. Hij wijst op belangrijke stappen in de wederzijdse dooperkenning. Nog maar recent werd een document door een grotere groep kerken ondertekend. De vroegere hulpbisschop van Haarlem-Amsterdam, Jan van Burgsteden, heeft hierin een goede rol gespeeld. Hij brengt de grotere rol van de Schrift ter sprake. 'Een woorddienst als voormis, dat haalt niemand meer in zijn hoofd', aldus Ton van Eijk. Het is de ene tafel van woord en brood. Hij spreekt de namen uit van Willem Barnard, Ad den Besten en Jan Willem Schulte Nordholt, protestantse lieddichters die de katholieke bundel hebben gehaald. 'We vinden het heel normaal', aldus Van Eijk die eraan toevoegt dat het goed is dat we het normaal zijn gaan vinden. En hij gebruikt het woord convenanten omdat plaatselijk kerken zo kunnen samenwerken in vieren, leren en dienen.

Op zoek naar verstaanbare taal

Het is meer dan wat vaak naar voren komt. Ton van Eijk wil het maar even gezegd hebben, ook al is hij niet blind voor de problemen. Maar die problemen worden al zo vaak naar voren gehaald. Dat wil hij niet. En zeker niet op het einde van het geloofsgesprek. Want daar zegt hij wat het hem persoonlijk heeft gebracht. Hij is nu zeer thuis in vieringen van andere kerken en hij is in de katholieke kerk altijd op zoek naar een taal die andere christenen kunnen verstaan. Dat is de persoonlijke winst voor hem. Die oecumene is zijn lust en zijn leven. En daarom wil hij ook niet de Heilige Geest voor de voeten lopen. Daarvoor is er nog te veel te doen in de relatie tussen de kerken.

Leo Fijen
bron: www.rkk.nl

Herfst

In deze weken sluiten we in de kerk de zomertijd af en beginnen we aan de herfsttijd. Als we om ons heen kijken in de Regenboog, dan lijkt het soms ook wel herfst: als vallende bladeren van een boom, zo verliezen we achter elkaar een aantal mensen die lang gezichtsbepalend zijn geweest voor de Regenboog. In het vorig Bulletin werd al stilgestaan bij het afscheid van John en van Susannah; Jaap zal per oktober niet langer

aan de Regenboog verbonden zijn (zie het artikel van het Vicariaat hierna red.), dat betekent verandering op verandering. Het zou de geloofsgemeenschap zomaar kunnen ontmoedigen.

Tegelijk dringt van buiten af het besef zich op dat we hier in de Merenwijk niet in een klein hoekje van de wereld zitten waar de tijd aan voorbij gaat. We merken juist hoezeer we deel uitmaken van een wereld in beweging. De beide grote moederkerken zijn druk bezig te zoeken naar een opstelling en een organisatie waardoor ze in deze veranderingen niet alleen staande kunnen blijven, maar misschien zelfs een nieuwe vitaliteit kunnen ontwikkelen. Ook de Regenboog wordt in dat proces meegenomen.

Wij zijn druk bezig te af te tasten wat voor ons nu de kern van onze geloofsgemeenschap en van onze oecumene is. En we zoeken ernaar hoe we dat, wat we in het samen geloven en samen kerk zijn gevonden hebben, kunnen delen met anderen.

Herfst is namelijk niet zomaar het vallen van de bladeren en het afsterven van de natuur. In onze streken is herfst het samenballen van de

energie van planten en dieren om zo goed mogelijk door de koude wintertijd, die staat te wachten, heen te kunnen komen om vervolgens vanuit de wortels van de planten, vanuit de bollen, vanuit de kern van de bomen nieuwe planten, nieuwe bladeren op te laten komen. Want het leven wil doorgaan. Binnen het kerkelijk jaar wordt daarnaast gekeken naar de vruchten, want de herfst is ook de tijd van de vruchten. Wat heeft onze geloofsgemeenschap voor vruchten gedragen, waar zijn mensen blij mee geweest, wat heeft hen en ons gevoed? Hoe kunnen we de kiemen voor die vruchten bewaren als de samenleving steeds minder interesse heeft in geloven zoals wij dat kennen en in kerk zoals wij dat kennen? Als de jongere generaties niet goed weten waarom ze geloof of kerk een plaats in hun leven moeten geven of hoe ze dat zouden moeten doen. Het is een uitdaging om erover na te denken: wat heeft geloof of kerk mensen van nu te bieden? Wat is voor ons de kern van ons geloof, de kern van onze samenkomsten, de kern van onze vieringen of onze ontmoetingen?

Want we gaan ervan uit dat wat in de kerk, wat ons betreft met name in de Regenboog, beleefd wordt en verkondigd wordt van zo grote waarde is, dat het voort zal bestaan. En we zullen ons uiterste best doen om wat de oecumene ons gebracht heeft aan ontmoeting en inzicht, aan verrijking van geloof en mens-zijn, door te geven.

In de Bijbel is de herfst niet de tijd van een einde. In deze maanden vallen de regens, na de lange, droge zomer. De belofte van nieuw leven, van nieuw voedsel en nieuw drinken. Einde en nieuw begin zijn soms twee kanten van dezelfde medaille.

Daar willen we bij stilstaan op de *Regenboogzondag, 7 oktober*. Als thema wilde ik dan nemen: *ballingschap*. Wanneer mensen hun eigen land moeten verlaten, zonder dat werkelijk te willen, en in een ander land een leven moeten opbouwen zonder hun vertrouwde gemeenschappen, zonder hun eigen werk, hun huizen, hun gewoonten, hoe overleven ze dan? Toen het volk Israël zomaar uit het eigen land gerukt werd en er geen tempel meer was waar hun hele godsdienstige leven mee verweven was, hoe moesten ze toen verder? Dat het ze gelukt is, weten we, want het Joodse volk en de Joodse traditie bestaan nog steeds. Hoe zijn zij door hun herfst/winter heen gekomen, hoe zijn mensen door de eeuwen heen door zulke tijden heen gekomen en hebben ze toch wat voor hen van wezenlijke waarde was kunnen bewaren?

En kunnen hun ervaringen óns inspireren,- die weliswaar in vrede in ons eigen land wonen, maar geconfronteerd worden met een veranderende en steeds minder kerkelijke cultuur, veranderende gewoonten, veranderende communicatiemiddelen en een economische crisis. Allemaal zaken, die ons dwingen ons af te vragen waar het ons in ons kerkzijn, in onze oecumene, in ons geloof nu wezenlijk om gaat en hoe we dat door deze veranderingen heen kunnen dragen en vormen kunnen geven?

Het zou mooi zijn als u zelf ook vast na zou willen denken over dit thema, dan krijgen we ongetwijfeld een boeiende fruitmand aan inzichten en ideeën de 7^e oktober.

Inge Smidt, pred.

Cluster parochies Leiden e.o. gaat van start – vooralsnog zonder de Merenwijk

Op 1 oktober is het zover. Dan zal de nieuwe parochie HH.Petrus en Paulus van start gaan. Hierin gaan de acht parochies van Leiden en omlanden op en daarmee wordt het cluster een feit.

De bisschop heeft in mei tijdens een gesprek met het Vicariaatsbestuur gezegd dat de Merenwijk vooralsnog niet zal meedoen aan de fusie en een eigen traject zal volgen. Er is ons toen toegezegd dat bij dat eigen traject een pastorale invulling komt. Hoe dat er uit gaat zien, is op dit moment nog onzeker. De bisschop beraadt zich nog altijd op een standpunt aangaande de Merenwijk. Hoewel het Vicariaatsbestuur was toegezegd dat hij in de eerste week van juli hierover bericht zou geven, is het ons tot op heden niet gelukt daar enige duidelijkheid over te krijgen.

Hoewel we dus niet meedoen, heeft de fusie van de nieuwe parochie op 1 oktober voor de geloofsgemeenschap in de Merenwijk wel directe personele consequenties. Pastoor Jaap van der Bie zal met ingang van die datum een van de pastoors worden van de nieuwe parochie. Hij zal dan niet meer verbonden zijn aan de Merenwijk. Dat betekent dat we na 10 jaar afscheid moeten nemen van pastoor Jaap van der Bie. We willen dat doen op zondag 14 oktober. Meer informatie hierover krijgt u binnenkort.

In verband met het vertrek van pastoor Jaap van der Bie en het uitblijven van een reactie van de Bisschop heeft het Vicariaat een aantal acties uitgezet om de pastorale bezetting op korte termijn te waarborgen.

We begrijpen dat bovenstaand bericht verwarring en onrust bij u kan opwekken. Daarom nodigt het Vicariaatsbestuur u uit voor een informatieve bijeenkomst op zondag 30 september a.s. om 11.30 uur aansluitend aan de viering in de Regenboog. We kunnen dan nadere toelichting geven en de mogelijkheden voor de toekomst met u doornemen. Uw inbreng is daarbij van harte welkom.

Het Vicariaatsbestuur

Studieverlof

Aan het eind van het vorig kerkelijk seizoen mocht ik genieten van een laatste studieverlof voor de regeling van de permanente educatie voor predikanten en kerkelijk werkers in zou gaan.

Hoopvol heb ik bericht dat ik me in Augustinus wilde verdiepen. Een man die leefde in een tijd dat zijn wereld grondig veranderde en het voor elkaar kreeg in die tijd gedachten op papier te zetten in zijn boeken en brieven waar we tot op vandaag toe veel aan hebben.

Helaas, onze eigen veranderende wereld heeft voor deze plannen een stokje gestoken. Niet voor altijd, hoop ik. Ik ben vast van plan me nog eens intensief in Augustinus te kunnen verdiepen.

Maar dit jaar heb ik mijn tijd gebruikt om me zo goed mogelijk op het komend seizoen voor te bereiden, waar ik zonder de inzet van John en Jaap mag proberen met u samen de Regenboog op koers te houden. We gaan er alles aan doen om er samen een goed jaar van te maken.

Dat betekent dat ik ga proberen met zoveel mogelijk (werk)groepen contact te houden en steeds samen te zoeken naar wat de geloofsgemeenschap nodig heeft en hoe elke groep daar binnen de eigen mogelijkheden aan bij kan dragen. Zo bundelen we zo veel mogelijk onze krachten om het plezier, de inspiratie en de verbondenheid waar we zo aan hechten alle ruimte te geven. En daarbij blijven we hopen op een aanvulling van de pastorale bemensing.

Inge Smidt, pred.

Medeleven

Als u mensen kent, die eenzaam zijn, ziek, of om een andere reden misschien bezoek op prijs zouden stellen, wilt u dat dan doorgeven aan één van de pastores?

Dank u.

Wekelijkse bloemengroet

De bloemen in de kerkzaal zijn na de dienst bestemd voor een ieder die daarvoor in aanmerking komt, als blijk van belangstelling van onze geloofsgemeenschap.

Indien u ons op daarvoor in aanmerking komende mensen wilt attenderen kunt u hun naam & adres / verpleegadres opgeven bij:

Atie Segaar, Primuladuin 3
Telefoon: 521 00 42

Felicitering Pieter Korbee

De laatste week van augustus bereikte ons het bericht dat Pieter Korbee, al vele jaren lid van de geloofsgemeenschap en o.a. actief in Gesprek- op- Zondag en in Vorming- en Toerusting, is beroepen door de Remonstrantse Gemeente van Alkmaar. Hij zal daar een gedeeltelijke betrekking als predikant gaan vervullen.

We feliciteren Pieter van harte. Waar we zelf zo vaak, en vaak zo indringend van Pieters kwaliteiten hebben mogen genieten zijn we heel blij dat hij zijn opleiding tot predikant in Alkmaar in praktijk kan brengen en de mensen van de Remonstrantse Gemeente daar ongetwijfeld zal verrassen met zijn gaven van hoofd en hart. Pieter en Esther en de gemeente in Alkmaar heel veel geluk gewenst voor de toekomst en Gods zegen.

Overdracht Archief

In het vorige Bulletin hebben we u geïnformeerd over de actie om het oudste gedeelte van ons archief over te dragen aan het Regionaal Archief Leiden (RAL). Een delegatie uit AKM, Vicariaat, Stichting Beheer en Wijkkerkenraad heeft met het RAL een overeenkomst opgesteld die het mogelijk maakt ons archief in bruikleen te geven. Die overeenkomst heeft ook de instemming van het bisdom en is klaar voor ondertekening. Op basis van de wederzijdse instemming met de overeenkomst is op 29 augustus het archief verplaatst van de Watermolen naar de Boisotkade.

Om 09:00 parkeerde de auto van het RAL voor de Regenboog. Met vier mens sterk is er hard gewerkt om het deel dat in bruikleen zou worden gegeven om te pakken in de mappen en dozen die mw. Marie Louwerse vanuit het RAL had meegenomen. En dat ging heel zorgvuldig. We moesten elke klapper en doos controleren om te zien of het archief schoon was. In oude archieven willen nog weleens ongewenste diertjes zitten als zilversisjes. Gelukkig bleek ons archief van alle smetten vrij. Elke klapper werd leeggemaakt en de inhoud werd opgeslagen in een nieuwe archiefflap. Met potlood werd op de flap precies aangetekend wat er in zat. De archiefflappen werden op hun beurt in archiefdozen verzameld, waar nog eens een korte omschrijving op werd gezet. Na vier uur stug doorwerken was alles omgepakt en konden we het resultaat goed zien: een auto gevuld met dozen, drie kasten met veel ruimte en een hoekje in de Regenboog met heel veel lege mappen.

Ons archief wordt in het RAL beschreven en t.z.t. in detail geïnventariseerd. Het blijft als geheel eigendom van de Regenboog en is te allen tijde door ons te raadplegen. Maar is nu ook voor een breder publiek toegankelijk.

Wel houdt dat in, dat wij degene zijn die toestemming verlenen aan anderen die in het archief onderzoek willen doen. Zo blijft ons archief niet alleen goed en veilig bewaard voor de toekomst, maar kan het ook bijdragen aan onderzoek en kennisvorming over de oecumene in de Regenboog.

Edo Elstak
Astrid Delleman

Nieuwe AKM-leden stellen zich voor...

Harry Delemarre

Hoe jezelf voorstellen zodat anderen een idee krijgen wie je bent? Het blijft een lastige opgave, maar vooruit...

Ik ben geboren in Amsterdam in de van Woustraat in 1947 vlakbij de Albert Cuypmarkt.

Bij de broeders van Maastricht op school en misdienaar in de St. Willebrorduskerk buiten de Veste. Het was nog de tijd van het rijke roomse leven. Een tante en oom woonden in Roermond en die hadden contact met de paters Camillianen, een orde, die als taak heeft ziekenzorg. Zij zijn gekleed in zwarte toog met een groot rood kruis erop. Dat wilde ik ook. En zo werd ik als 12-jarige op de eerste dag van het kleinseminarie in Roermond weggebracht door de hele familie en een heeroom. Na het kleinseminarie volgde het noviciaat in Munster en Lyon. Na dat jaar gingen we met de groep

Camillianen theologie studeren in Nijmegen. Een mooie tijd. Daar leerde ik via het Canisiuskoor Carla, mijn vrouw, kennen. Na mijn studie heb ik nog een jaar gewerkt op de psychiatrie van het Canisiusziekenhuis. Theologie in praktijk. Daarna verhuisden wij naar 's-Gravensande, een protestants dorp met een katholieke import vanuit Limburg, toen de mijnen daar sloten. Ik kwam daar als pastoraal werker in een parochie te werken. Veel jeugd, weinig ouderen. Veel doop, weinig begrafenissen. Na 4 jaar ging ik als geestelijk verzorger aan de slag in Leiden in het Diaconessenhuis en LUMC. Dat heb ik 10 jaar gedaan. Toen kreeg ik de kans om als geestelijk verzorger in de psychiatrie te werken. Dat doe ik nog steeds en wel in Den Haag bij de ParnassiaBavogroep. In de loop der jaren heb ik altijd goed samen kunnen werken met de vertegenwoordigers van andere levensovertuigingen. Zoveel mogelijk samen dingen doen zonder je eigenheid te verliezen. Ik werk met groot plezier en vreugde. Drie kinderen heb ik, Maaïke, Jop en Aukje en 2 kleinzoons Jesse en Tijn. Hobby's: zingen bij de Troubadours in Oegstgeest en schaken bij de jeugdclub Op Eigen Wieken. Ik hoop op mijn beurt een steentje te kunnen bijdragen aan de kerkgemeenschap de Regenboog.

Harry Delemarre

Cecile Werner

Mijn naam is Cecile Werner, ik ben 59 jaar, ik heb lang geleden biologie gestudeerd en ik woon nu ruim 5 jaar in de Merenwijk. Ik ben de trotse moeder van vier volwassen en

zelfstandige dochters Anne, Marieke, Floor en Carlijn en ik heb drie kleinkinderen: Anne heeft twee zoontjes Senne (4 jaar) en Thijme (2 jaar) en Floor is de moeder van Madelief (10 maanden). Anne en Floor wonen ook in de Merenwijk, Carlijn woont in de stad en Marieke woont in Utrecht. Ik werk op het Bonaventuracollege, dat met ingang van 1 augustus met het Visser 't Hooft lyceum op bestuurlijk niveau is gefuseerd tot SCOL: Stichting Confessioneel Onderwijs Leiden. In mijn vrije tijd speel ik cello in een strijkkwartet, in Leiden Sinfonietta en in Bellitoni. Bellitoni is een groot symfonie orkest dat twee keer per jaar een professioneel programma voorbereidt en uitvoert in een periode van zes weken. Vanaf deze plaats wil ik jullie van harte uitnodigen om eens een concert van Bellitoni bij te wonen: dat is echt een feest! Verder mag ik graag in de tuin werken en mijn ideale vakantie is een wandelvakantie in de bergen. Toen ik vijf jaar geleden in de Merenwijk kwam wonen kende ik niemand in de wijk. Op zondag 6 mei 2007 ging ik voor de eerste keer naar de Regenboog en aan het begin van de dienst werd gezegd: 'welkom voor iedereen die hier voor de eerste keer is, we hopen dat u zich hier thuis voelt'. In de situatie waarin ik mij bevond kwam dat aan: het leek alsof dat tegen mij persoonlijk werd gezegd. Na de dienst dronk ik koffie en toen ik weg wilde gaan kwam Wilma achter mij aan en zei: 'jij bent toch nieuw hier, wil je niet even een kop koffie drinken?' En dat deed ik en dat was het begin van mijn band met de Regenboog. Ik heb een periode gezongen in het Regenboogkoor, ik ben lid geworden van de 'missieclub' (werkgroep diaconie/MOV) en van de milieugroep. De Regenboog heeft mij geholpen om mij thuis te gaan voelen in de Merenwijk en daar ben ik dankbaar voor. Ik heb aan den lijve ervaren hoe belangrijk een kerkgemeenschap kan zijn: voor mij is kerk ontmoeten. Dat is mijn motivatie om mij beschikbaar te stellen voor de AKM.

Cecile Werner

Opbrengst collecten juni-augustus 2012

Datum	1 ^e mandje	2 ^e mandje	Kinderneven- dienst	Bestemming 2 ^e mandje
3-jun	€ 99,31	€ 149,70	€ 6,25	Kerk in Actie Werelddiaconaat
10-jun	€ 218,80	€ 178,05	€ 0,90	Opbouw PGL Predikantsplaats
17-jun	€ 106,05	€ 104,48	€ 4,56	Bijzondere Noden Vicariaat
24-jun	€ 155,71	€ 146,25	€ 8,20	Diaconie
1-jul	€ 154,78	€ 127,63	€ 1,50	Opbouw PGG Predikantsplaats
8-jul	€ 100,35	€ 84,50	€ 1,70	Bijzondere Noden Vicariaat
15-jul	€ 74,03	€ 85,45	€ 3,20	Catechese Educatie
22-jul	€ 75,00	€ 67,10	€ 1,75	Kerkelijk Buurtenwerk
29-jul	€ 97,05	€ 95,82		Bijzondere Noden Vicariaat
5-aug	€ 92,07	€ 97,10	€ 0,50	Diaconie
12-aug	€ 100,10	€ 91,08	€ 7,00	Opbouw PGL, Eredienst/muziek
19-aug	€ 101,83	€ 123,86	€ 9,60	Kerk in Actie Zomerzending
26-aug	€ 143,32	€ 126,32	€ 5,00	Missie Verkeersmiddelen actie

Jongvolwassenen en Jonge Gezinnen

De jongvolwassenen komen weer bij elkaar op maandag 8 oktober a.s. om 20.00u in de pastoreskamer van de Regenboog. Iedereen die ongeveer tussen de 25 en 45 is, is van harte welkom om mee te doen. In deze groep wisselen leeftijdsgenoten aan de hand van onderwerpen met elkaar uit hoe het is om als jongere, die gelooft of in kerk geïnteresseerd is, te leven in een wereld die van geloof en kerk weinig weet heeft. Door de jaren heen hebben de verschillende leden van de groep elkaar goed leren kennen. In de vertrouwde van de groep delen ze lief en leed. Het gegeven dat er regelmatig mensen weggaan en weer nieuwe mensen bijkomen staat die vertrouwde niet in de weg. Op een open manier tasten ze de wereld met vragen, discussies, humor, creativiteit en overgave af. De groep is altijd blij als ook andere jonge mensen met hen mee willen denken en praten. Hoe meer zielen hoe meer vreugd! Opgave graag bij Corine Knoester, corineknoester@kpnmail.nl

Deze zomer beleefden twee leden van de groep en van onze geloofsgemeenschap een feestelijk moment: Frido en Jolanda berichtten dat hun jongste zoontje, Alexander, aan het eind van de vakantie gedoopt zou worden. Ook bij de groep van de Jonge Gezinnen Vreugde was er goed nieuws: Ute en Uli Braig-Scherer werden verblijd met de voorspoedige

geboorte van hun jongste dochter Katharina Milou.

De jonge ouders hopen dit jaar weer regelmatig bij elkaar te komen. Mocht je zelf jonge kinderen hebben en het leuk vinden in deze groep mede-ouders mee te doen, neem dan contact op met Suzanne Kapteijn (suusenpeet@casema.nl)

Filmavond woensdag 26 september

Ook dit seizoen houdt ds. Ronald da Costa weer enkele filmavonden in de Regenboog. Op deze eerste avond wordt er een film vertoond over Walter Vale, een saaie economiestudent die na de dood van zijn vrouw met rust gelaten wil worden. Wanneer hij voor zijn werk naar New York moet, blijken twee vreemden in zijn appartement te wonen: Tarek uit Syrië en Zianab uit Senegal, een illegaal immigrantenstel. Na de eerste schok en woede besluit hij hen tijdelijk onderdak te bieden. Er ontstaat vriendschap tussen de verzuurde Walter en zijn ontwapenende huisgenoten. Tot Tarek wordt opgepakt door de vreemdelingenpolitie.

Een overtuigende film over hoe mensen elkaar nabij kunnen komen en voor elkaar door het vuur gaan. Een actueel thema in het kader van de Vredesweek met een pracht rol van Richard Jenkins als Walter.

Nagesprek o.l.v. ds. Ronald da Costa

De avond begint om 19.30 uur in het Stillecentrum. Toegang € 5,-
Informatie bij Anja Rijken, tel 5216606

Cursus 'Spiritualiteit en vormen van gebed'

Voor uw persoonlijke vorming en verdieping biedt de Regenboog u dit jaar een cursus over bidden aan.

Aan de orde komen thema's als: Wat is bidden? Hoe bidden we, wanneer...., waarom.....? Tot wie bidden we? Bidden in/met de Bijbel; Alleen bidden en samen bidden; Het 'levensgebed' (dagelijkse reflectie over de afgelopen dag); Verschillende 'lagen' van bidden; het woord voor woord gebed enz. enz.. Ook onderwerpen die u graag besproken zag, kunnen aan bod komen.

De cursus zal worden gegeven door Marianne Hoogervorst, pastoraal werker van het bisdom Rotterdam en lid van het Stanislasteam in Delft
Data: zondag 28 oktober, 11 november, 9 december en 13 januari, van 11.15 – 12.30 uur aansluitend op de viering.

Aanmelden (voor 1 oktober) bij Ingrid Weitenberg, tel. 5211963 of email: ingridjam@hotmail.com

Als vervolg op de cursus wordt u de mogelijkheid geboden in de 40dagentijd met begeleiding zelf thuis te bidden en te mediteren. Aan de cursus (28 okt. en verder) en de praktijk (in de 40 dagentijd) is ook los van elkaar deel te nemen. Aan beide deelnemen is wel te adviseren. Meer informatie hierover hoort u tijdens de cursus en in de vieringen op de betreffende zondagen. Een samenvatting zal gepubliceerd worden in het Bulletin van december/januari.

Kindernevendienst zoekt versterking voor projecten

Elke zondag is er kindernevendienst voor de kinderen. Dan wordt er tijdens de viering aan de kinderen in een aparte ruimte een Bijbelverhaal verteld op een speelse en voor hen begrijpelijke manier. Door middel van opdrachten, spel en andere werkvormen, wordt het Bijbelverhaal uitgelegd en uitgediept. Hierbij maken we dankbaar gebruik van het materiaal dat 'Kind op Zondag' en 'Bonnefooi' aanbieden.

Een paar keer per jaar echter probeert de kindernevendienst wat extra's te doen in de vorm van een project, bv. in de Advent en de 40dagentijd. Dan beginnen we al in de kerkzaal met de kindernevendienst: bv. de kinderen worden opgehaald door een 'speciaal iemand' die de kinderen iets laat zoeken of een opdracht meegeeft naar de kindernevendienst. Weer terug in de kerkzaal laten de kinderen zien wat ze gedaan hebben en krijgt dat een plaatsje in de dienst.

Zo'n project vraagt extra voorbereiding en andere kwaliteiten dan een gewone kindernevendienst. Hoewel het materiaal deels wordt aangeleverd door 'Kind op Zondag', moet er ook zelf wat geknutseld en aangekleed worden, moeten er bepaalde rollen gespeeld worden. Kortom er wordt wat extra creativiteit gevraagd.

Wie wil ons daarmee helpen?

We zoeken mensen die willen meedoen met een bepaald project, of mensen die willen bijdragen met een bepaalde vaardigheid (decor, attributen, beeld- en geluidseffecten, e.d.) en waar we dan een beroep op kunnen doen.

Iets voor U?

Graag contact opnemen met Barbara Heubeck tel. 5223403, email: heubeck@hetnet.nl

Kerkledenadministratie geen geringe klus

Vlnr: Wim de Groot; Marianne de Kuijper en Edo Elstak

De kerkledenadministratie is een belangrijke pijler onder onze oecumenische geloofsge-meenschap. Aanvankelijk werden de gegevens van protestantse en katholieke kerkleden gescheiden bijgehouden op kaarten. Mutaties werden met de hand verwerkt. In de tachtiger jaren van de vorige eeuw deed de computer zijn intrede en dankzij het programma Kerkhulp kwam er één oecumenische kerkledenadministratie. De gegevens moesten vanaf de kaarten in de computer worden ingevoerd. Deze enorme klus rustte op de schouders van Wim de Groot. Toen in 2008 katholieken en protestanten een nieuw en van elkaar verschillend computerprogramma kozen voor het beheer van de kerkledenadministratie, droeg Wim de Groot zijn taak over aan Marianne de Kuijper en Edo Elstak.

Wim de Groot kent de geschiedenis van de kerkledenadministratie heel goed. In de Merenwijk bestond het Hulp- en Adviescentrum waarvan Jan van Well coördinator was. Dat centrum had een kaartsysteem. Toen het Hulp- en Adviescentrum werd opgeheven, nam Jan het kaartsysteem mee voor de Regenboog. Dat bestand met gegevens vormde de basis voor de kerkledenadministratie.

Het Dekenaat had een abonnement bij de Gemeente op alle mutaties. Het Vicariaat stuurde de parochianen een brief om hen te laten weten dat zij in het kerkledenbestand stonden en vroeg toestemming om de mutaties door de Gemeente verstrekt, te mogen opnemen. Op die brief werd nauwelijks gereageerd. Sommige mensen waren later verbaasd dat zij in het kerkledenbestand stonden. Het Kerkelijk Bureau van de Hervormde kerk leverde de mutaties voor de gemeenteleden en hetzelfde deed de Gereformeerde Kerk. De administratie van protestantse en katholieke gemeenteleden werd bijgehouden in afzonderlijke kaartsystemen. De familie Serlier hield het protestantse kaartsysteem bij. Deze taak werd later overgenomen door Jacques Selier. Het katholieke kaartsysteem werd beheerd door Wil Simons die later werd opgevolgd door Wim de Groot.

Rond 1980 werd er door het Vicariaat een computer aangeschaft en zo stapte de Regenboog het digitale tijdperk binnen. De AKM besloot dat er één oecumenische kerkledenadministratie moest komen. De secretaris van de AKM Eric Creyghton hield zich al professioneel met computers bezig. Met

Jacques Selier en Wim de Groot ging hij op zoek naar het beste computerprogramma voor de administratie. Gekozen werd voor het programma Kerkhulp. Het was aan Wim de Groot - die in zijn eentje de volledige kerkledenadministratie op zich nam - om de gegevens van de katholieke kerkleden in het nieuwe programma in te voeren. De protestanten hadden al een digitaal kerkledenbestand, dat Wim zo op de computer kon overnemen.

De kerkledenadministratie bestond aanvankelijk uit leden die de kerkbijdrage betaalden. Het bestand werd later uitgebreid met de lezers van het Bulletin en de mensen die in de verschillende werkgroepen zaten. Het was toen mogelijk om de gegevens op verschillende manieren te selecteren. Zo kon er een uitdraai gemaakt worden van kerkleden op alfabet, op adres, op geloof etc. De werkgroep Wijkcontacten - die in die tijd de werkgroep Informatie heette en ook bestond uit de werkgroep Pastorale Zorg - was blij met de vooruitgang. De informatie over nieuwe leden van de Regenboog werd rechtstreeks door Wim aangeleverd. Naderhand gingen meer werkgroepen gebruik maken van het bestand. De pastores gingen ook met het systeem werken. Doopsel, huwelijken en overlijden werden in het bestand opgetekend. Niet iedereen heeft zo maar toegang tot de informatie. De AKM heeft een reglement samengesteld en bepaald welke werkgroepen gebruik mogen maken van de informatie uit de ledenadministratie. Andere werkgroepen moeten daarvoor eerst een aanvraag doen bij het Dagelijks Bestuur van de AKM. De privacy van kerkleden moet gewaarborgd blijven.

De Regenboog heeft sinds haar bestaan, deelgenomen aan de actie kerkbalans. De brief en acceptgiro's voor de actie worden afzonderlijk aangeleverd door de protestantse en katholieke kerk. De werkgroep Kerkbalans regelt de verspreiding. Binnen de Regenboog bezorgen de lopers zowel de protestante als katholieke brieven en halen de antwoorden op. De verwerking en het doorgeven van deze informatie is een taak van de AKM. Edo Elstak verzorgt de kerkbalans voor het Vicariaat en houdt de kerkbijdragen bij. Het Kerkelijk Bureau van de PGL doet dat voor de protestanten.

De administratie van het Bulletin leunt tegen de kerkledenadministratie aan, maar is toch een aparte werkgroep. Adreswijzigingen en nieuwe aanmeldingen voor het Bulletin komen bij Margriet de Groot terecht. Zij stuurt deze

wijzigingen door naar de kerkledenadministratie die ze opneemt in het kerkledenbestand.

De computer van het Vicariaat stond bij Wim de Groot thuis, zodat hij daar de kerkledenadministratie kon verzorgen. Wim: "Ik ben heel veel uren na mijn werk met de kerkledenadministratie bezig geweest. Eerst met het aanleren van het computerprogramma en het overzetten van de gegevens erop en later met het bijhouden ervan. Toen in 2008 de katholieken voor de kerkledenadministratie het computerprogramma Navision kozen en de protestanten voor het LRP-systeem (Leden Registratie Protestanten) betekende het dat ik twee nieuwe programma's zou moeten leren. Ik vond het toen, na 28 jaar, tijd worden om het stokje over te geven. Mijn taken werden overgenomen door Marianne de Kuijper en Edo Elstak.

Marianne en Edo hebben een intensieve cursus moeten volgen om met het (katholieke) systeem Navision te kunnen werken. Via een groot landelijk systeem Sila dat gekoppeld is aan de Gemeentelijke Basis Administratie is het ook mogelijk de gegevens van het LRP-systeem in Navision in te voegen. Zo kon de kerkledenadministratie van de Regenboog een oecumenisch systeem blijven.

Marianne de Kuijper is in 2008 met pensioen gegaan en werd door Ingrid Weitenberg gevraagd voor de kerkledenadministratie. Marianne was voor haar pensionering afdelingssecretaresse van de verpleegafdeling Thoraxchirurgie in het LUMC. Voordat ze in 1975 in Leiden kwam wonen, deed ze financieel/administratief- en beleidswerk bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken. Ze is dus een heel goede kandidaat voor dit type vrijwilligerswerk. Het takenpakket van Wim is gesplitst. Marianne doet de kerkledenadministratie en Edo houdt zich bezig met de kerkbalans en de kerkbijdragen.

De kerkadministratie is nu gevestigd in de Repro. Marianne: "Ik vind het prettig om op een andere locatie dan thuis de administratie bij te houden. In principe zit ik elke dinsdagmorgen van 10 tot 12 uur in de Regenboog. Als ik er een keer niet ben, geef ik dat door aan Mieke Tirion van de Regenboog Open. Naast de deur van de Repro staat een bakje van de kerkledenadministratie. Daar kunnen mensen altijd boodschappen in kwijt".

Edo: "Ik werk voornamelijk achter de schermen. Ik heb een hulpdeskfunctie voor Marianne. Ik verzorg ook de uitgave van het Mierenboekje, waarvoor de gegevens uit de kerkledenadministratie komen. Het is van belang dat de coördinatoren van de werkgroepen de gegevens van de werkgroepleden die vernieuwd moeten worden, ook inleveren. Dat kan zijn een adreswijziging, een nieuw telefoonnummer of nieuw e-mailadres. Daar wordt bij elk nieuw boekje om gevraagd. Ik zorg ook voor het materiaal bij de kerkbalans en ik houd de kerkbijdragen bij voor het Vicariaat".

Wim de Groot, Marianne de Kuijper en Edo Elstak hebben gemeen dat zij doeners zijn. Er moet iets tastbaars uit hun handen komen. Zij doen kerkelijk vrijwilligerswerk, maar daarnaast ook vrijwilligerswerk elders in de maatschappij. Wim: "Ik help ouderen met de computer. De laatste jaren werkte ik bij de Gemeente Oegstgeest en heb me toen bezig gehouden met Ouderen- en Gehandicaptenbeleid. In mijn vrije tijd houd ik me bezig met genealogie, het samenstellen van een stamboom. Ik kijk in doopboeken en trouwboeken naar gegevens over mijn voorouders. Daarin zit voor mij een link naar de kerkledenadministratie. Daarin is ook te vinden wie wanneer getrouwd is, welke kinderen er geboren zijn en wanneer mensen zijn overleden".

Marianne: "Ik heb in het verleden in deze geloofsgemeenschap al veel vrijwilligerswerk gedaan en ook daar buiten. Ik zat bij de Kindernevendienst en bij de werkgroep Informatie. Ik zit momenteel bij de Bezoekgroep en ben coördinator van de werkgroep Hulp in de Regenboog en ben ook buiten de kerk werkzaam in het vrijwilligerswerk. Ik ben lid van deze geloofsgemeenschap en wil daar ook dienstbaar aan zijn".

Edo: "Er moet inderdaad iets concreets uit mijn handen komen. Ik ben kok bij de Regenboogdis. Ik houd met anderen de kerktuin bij en ik beheer de website. Mensen die vrijwilligerswerk doen beginnen met een taakje, maar daar komen al gauw andere taken bij. Mensen die geen vrijwilligerswerk doen, begrijpen niet waarom je dat doet".

Het grote aantal werkgroepen garandeert dat er voor een ieder in onze gemeenschap wel een plaats is om zich in te zetten naar eigen vermogen. Vrijwilliger zijn is een heel goede manier om mensen beter te leren kennen en te ervaren hoe onze gemeenschap reilt en zeilt

en er een steentje aan bij te dragen. Op de website en achterin het Bulletin is een lijst met de contactpersonen van de verschillende werkgroepen te vinden. Als u in een activiteit geïnteresseerd bent, schroomt u niet om contact te zoeken.

Interview en foto Frances Verhaar

Voorlopig programma LOOD-dag 2012

in Open Hof Rotterdam-Ommoord.
Datum: zaterdag
6 oktober 2012

Thema: Wat bezielt jou in Godsnaam?!

09.30 - 10.00: ontvangst en inloop
10.15 - 10.20: welkom
10.20 - 10.25: intro op dagthema
10.30 - 11.15: spreker (J.J. Suurmond)
11.15 - 11.30: gelegenheid tot discussie
11.30 - 11.45: koffie en ontmoeting
11.45 - 12.45: in groepen het thema bespreken
12.45 - 13.45: lunch
13.45 - 14.45: workshops
14.45 - 15.00: koffie
15.00 - 15.30: vesperviering (ook mensen die niet deze dag meedoen zijn welkom!)
15.30 - 16.00: babbelen en knabbelen (nog even napraten)

De workshops:

1. Lopen en stilstaan (spirituele wandeling in de wijk)
2. Vorm en kleur (schilderen)
3. Bloem en blad (liturgisch bloemschikken)
4. Stem en tegenstem (samen zingen)
5. Zien en zeggen (fototaal)
6. Ontmoeting en gesprek (uitwisseling)
7. Kerk en kern (meditatieve reis door Open Hof)

U kunt u binnenkort aanmelden via de website van het LOP.

Oikocredit: laagste risico-indicatie en hoog sociaal rendement

Terwijl de wereld van het ene naar het andere sportieve hoogtepunt rent (EK Voetbal, Wimbledon, Tour de France, Olympische Spelen en Paralympics), worden er op andere terreinen ook records gebroken. Misschien nog wel veel belangrijkere records. Nog nooit werden zo veel mensen in arme landen door microkrediet bereikt. Met een kleine lening kunnen ze een betere toekomst voor hun kinderen creëren. Kinderen kunnen naar school en krijgen betere gezondheidszorg. En dit alles zonder subsidies en zonder de steeds meer opdrogende geldstroom uit de potjes van ontwikkelingssamenwerking. Nee, ze doen het allemaal zelf. Deze mensen lenen een klein bedrag, vaak niet meer dan 100 euro, om een eigen bedrijfje op te zetten en daarmee in hun eigen onderhoud te voorzien. Ongeveer 98 procent van de microkredietleningen wordt netjes, met rente, terugbetaald. Zijn dat niet grotere prestaties dan die van topsporters die met grote subsidies van overheden en bonden kunnen werken?

De ware kampioenen zijn dus al die miljoenen mensen die hun lot in eigen handen nemen. Oikocredit helpt ze daarbij. Niet met subsidies en sponsorcontracten maar met een eenvoudige lening. Omdat het geld terugkomt, kan het daarna weer aan iemand anders worden uitgeleend.

Stabiele belegging

Oikocredit is door de Wereldraad van Kerken opgezet om mensen in ontwikkelingslanden de mogelijkheid te bieden het heft in eigen hand te nemen. Dat doet Oikocredit al 37 jaar. Omdat Oikocredit geen giften geeft, maar leningen verstrekt, hoeft Oikocredit u niet om een gift te vragen. U kunt wél overwegen een deel van uw spaargeld te investeren in Oikocredit. Oikocredit Nederland Fonds (ONF) heeft de laagst mogelijke risico-indicatie (nr. 1 op een

schaal van 7). Dit, omdat het Oikocredit Nederland Fonds al sinds haar oprichting (tien jaar geleden) een stabiel dividend uitkeert van 1,55 procent.

Laat u van uw beste kant zien en beleg in het Oikocredit Nederland Fonds! U maakt dat mensen het beste uit zichzelf halen. Een mooie Olympische gedachte en een christelijke daad om daaraan bij te dragen! Zie www.oikocreditnederland.nl, neem contact op met het kantoor in Utrecht (030-2341069) of met Coen Zuidema, vrijwilliger Oikocredit Nederland
0172 – 444 940 c.zuidema1@hetnet.nl

Bijbelverspreiding wereldwijd met 11% gegroeid

In het afgelopen jaar zijn meer bijbels verspreid door de gezamenlijke bijbelgenootschappen dan ooit tevoren. In de hele wereld werden 32,1 miljoen bijbels verspreid, een toename van 11,2% ten opzichte van 2010. Het Nederlands Bijbelgenootschap ondersteunde het werk van vertalen en verspreiden met een bedrag van meer dan 3 miljoen euro.

Het is de eerste keer dat er in één jaar meer dan 30 miljoen bijbels zijn verspreid. En het gaat hier ook nog alleen om de bijbels die verschenen in print; digitale bijbelverspreiding en audio- en video-bijbels zijn niet meegerekend. Overigens wordt deze vorm van verspreiding steeds belangrijker.

De grootste groei was te zien in Afrika en Noord- en Zuid- Amerika. Daar werden 3,6 miljoen meer bijbels verspreid dan in 2010. De bijbelverspreiding in Europa en het Midden-Oosten nam toe met 2,7%, maar de verspreiding in Azië en de Pacific liet een daling zien van 4,2%

Het merendeel van de bijbels die werden verspreid, waren bijbels in de belangrijkste talen van de wereld: Arabisch, Chinees, Duits, Engels, Frans, Portugees, Russisch, Spaans en Swahili.

De verspreiding van kleinere delen van de Bijbel, zoals de Psalmen of de Evangelien, nam ook toe: van 337 miljoen in 2010 tot bijna 350 miljoen in 2011.

In totaal verspreidden de United Bible Societies meer dan 381 miljoen bijbels en bijbelgedeelten in het afgelopen jaar. Daarmee

werd 5,4 % van de wereldbevolking bereikt (gebaseerd op één item per persoon). Er is geen twijfel mogelijk dat de Bijbel nog steeds het best verkochte boek ter wereld is! Nederlands Bijbelgenootschap Haarlem

Edith

Toen ik me een jaar of acht geleden aansloot bij een groep blinden en slechtzienden die de sport Showdown beoefent, leerde ik Edith kennen. We raakten al tijdens de eerste speelavond aan de praat over onze geleidehonden en ontdekten dat we allebei niet alleen een zwak voor honden, maar ook voor paarden hebben. Edith was op het moment van onze ontmoeting begin zeventig en vertelde me dat ze ongeveer vijftig jaar lang een eigen paard had gehad, waarmee ze vrijwel dagelijks in haar eentje over de Waalsdorpervlakte en door Meijendel reed. Over de belevenissen met haar eerste paard schreef zij een boekje, dat ik met veel plezier heb gelezen.

Later hoorde ik dat Edith tot haar dertiende levensjaar goed heeft kunnen zien. In de Tweede Wereldoorlog verloor ze tijdens een bombardement niet alleen het zicht uit beide ogen, maar ook haar zusje. Ook hierover heeft ze een aangrijpend verhaal geschreven.

Het klikte zo goed tussen Edith en mij, dat ze me die zomer bij haar thuis op Landgoed Clingendael uitnodigde. Ze leidde me rond door haar gezellige arbeidershuisje vol beelden van dieren en andere interessantigheden, en liet me de aangebouwde stal zien, waar al die jaren haar paard had gestaan. Samen met de honden die het gelukkig ook goed met elkaar konden vinden, maakten we een wandeling door het park. Daarna aten we zelfgebakken brood. Zo'n twee jaar lang trokken Edith en ik iedere vrijdagavond met elkaar op. We stonden dikwijls tegenover elkaar aan de

showdown tafel. Zij was aanmerkelijk beter dan ik en tijdens de finale van het Zuid-Hollands kampioenschap versloeg ze me met overgave.

Edith, die inmiddels de tachtig gepasseerd is, reist nog wekelijks met bus en trein naar de showdownvereniging en doet zelfs mee aan de Nederlandse Kampioenschappen. In haar stal prijkt inmiddels een grote showdown tafel, zodat ze ook thuis kan spelen.

Omdat ik de sport vaarwel gezegd heb en er geen goede OV-verbinding tussen de Merenwijk en Clingendael is, zie ik Edith maar een paar keer per jaar. Op mijn verjaardag komt ze stevast naar Leiden en rond haar verjaardag reis ik naar Wassenaar. Onlangs nodigde ze mij en mijn moeder uit om te vieren dat we onze geleidehonden Makker en Co, op 17 augustus respectievelijk drie en elf jaar hadden. Wij reisden per trein naar Den Haag Centraal, Edith kwam met de bus naar het station. We ontmoetten elkaar in de hal en Edith ging voor ons uit naar de poffertjeskraam op het Malieveld. Het was nog een kunst om haar bij te houden, want Edith en Makker houden er een enorm hoog looptempo op na. Tijdens de maaltijd was het zoals altijd erg gezellig, de tijd vloog voorbij. Te snel was het weer tijd om naar huis te gaan.

Hoewel we elkaar niet vaak zien, hebben we regelmatig contact via de e-mail en telefoon. Die gesprekken gaan dan veelal over honden, of over computerkwesties. Edith is met haar tijd meegegaan en heeft onlangs een iPhone aangeschaft. Ze denkt er nu zelfs over een iPad te kopen.

Edith betekent heel veel voor me. Ik leer nog altijd veel van haar en benijd de wijze waarop zij met haar handicap om weet te gaan. Misschien wil ze het zelf niet, maar ik hoop stiekem dat ze minstens 110 jaar wordt.

Corine Knoester

Agenda

- Repetitie Spetters: elke maandag van 18.30 tot 19.15 uur;
- Morgengebed: elke woensdag van 09.30 tot 09.45 uur;
- Inloop koffieochtend: elke woensdag van 10.00 tot 12.00 uur;
- Repetitie Regenboogkoor: elke woensdag van 20.00 tot 22.00 uur;
- Inzamelen oud papier, metaal en kleding: elke eerste donderdag van de maand van 09.00 tot 21.00 uur;
- Mothers Prayers: elke eerste vrijdag van de maand van 10.30 tot 12.00 uur;
- Regenboogdis: elke laatste vrijdag van de maand van 18.00 tot 20.00 uur;
- Regenboog open: elke werkdag van 10.00 tot 12.00 uur;
- Stiltecentrum open: elke werkdag van 10.00 tot 12.00 uur;

Appendix

Om technische redenen kon de foto die Cecile Werner had aangedragen voor het Bulletin niet worden opgenomen. Hier is dat minder een bezwaar. Cecile deze zomer in de Picos (Spanje)

